

Johann Quistorp

**Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius, D. Theol. Facult.
Senior. ad Exequias Quas Filiolo suo desideratissimo Alberto Heinio, moestissimi
parentes Hodie media Prima, in Templo Jacobaeo parabunt. Omnes & singulos
Academiae cives invitat**

Rostochii: Kilius, 1637

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770974058>

Druck Freier Zugang

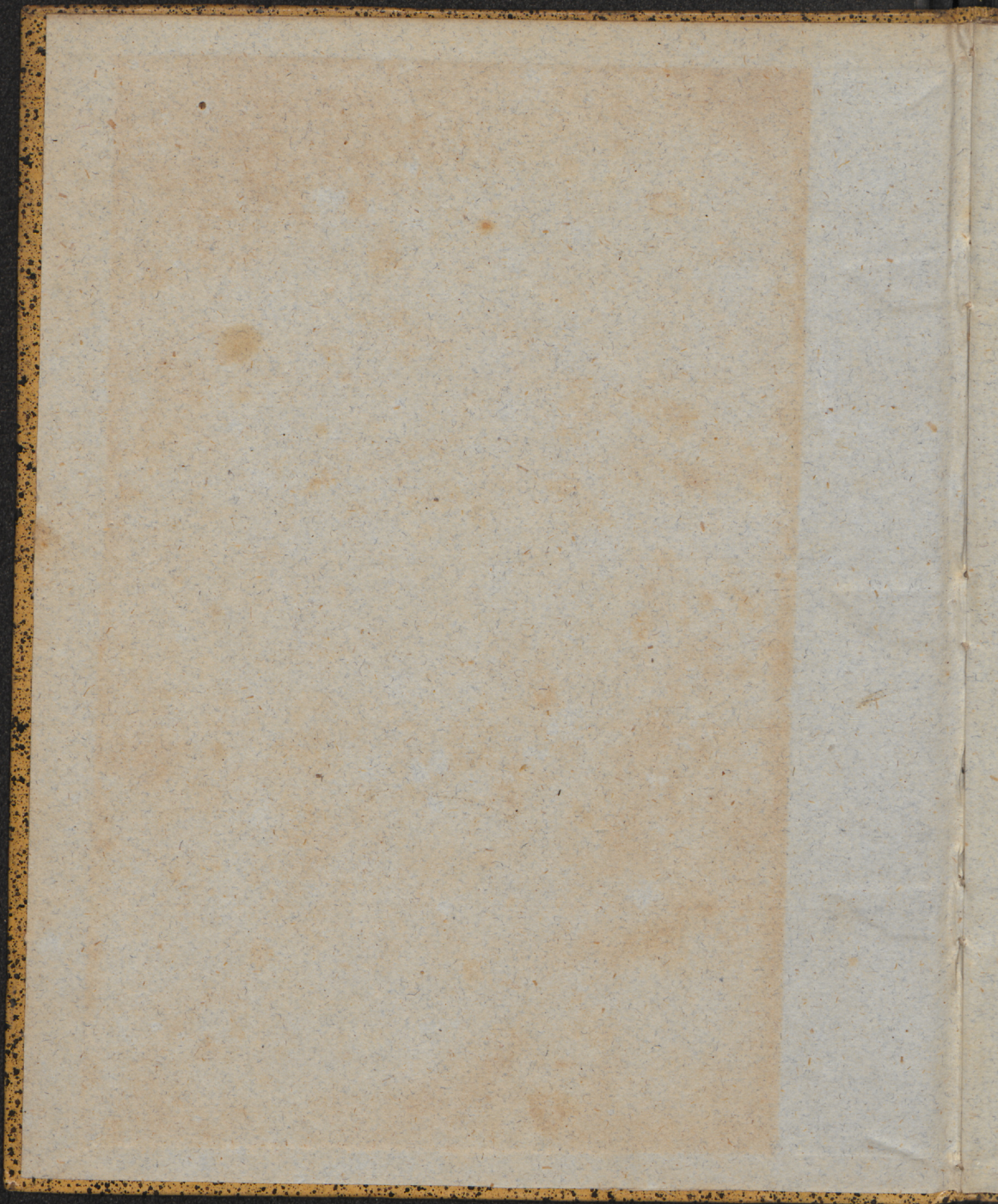

Qvistorp, J.,
in A. Hein.

Rost. 1637.

18

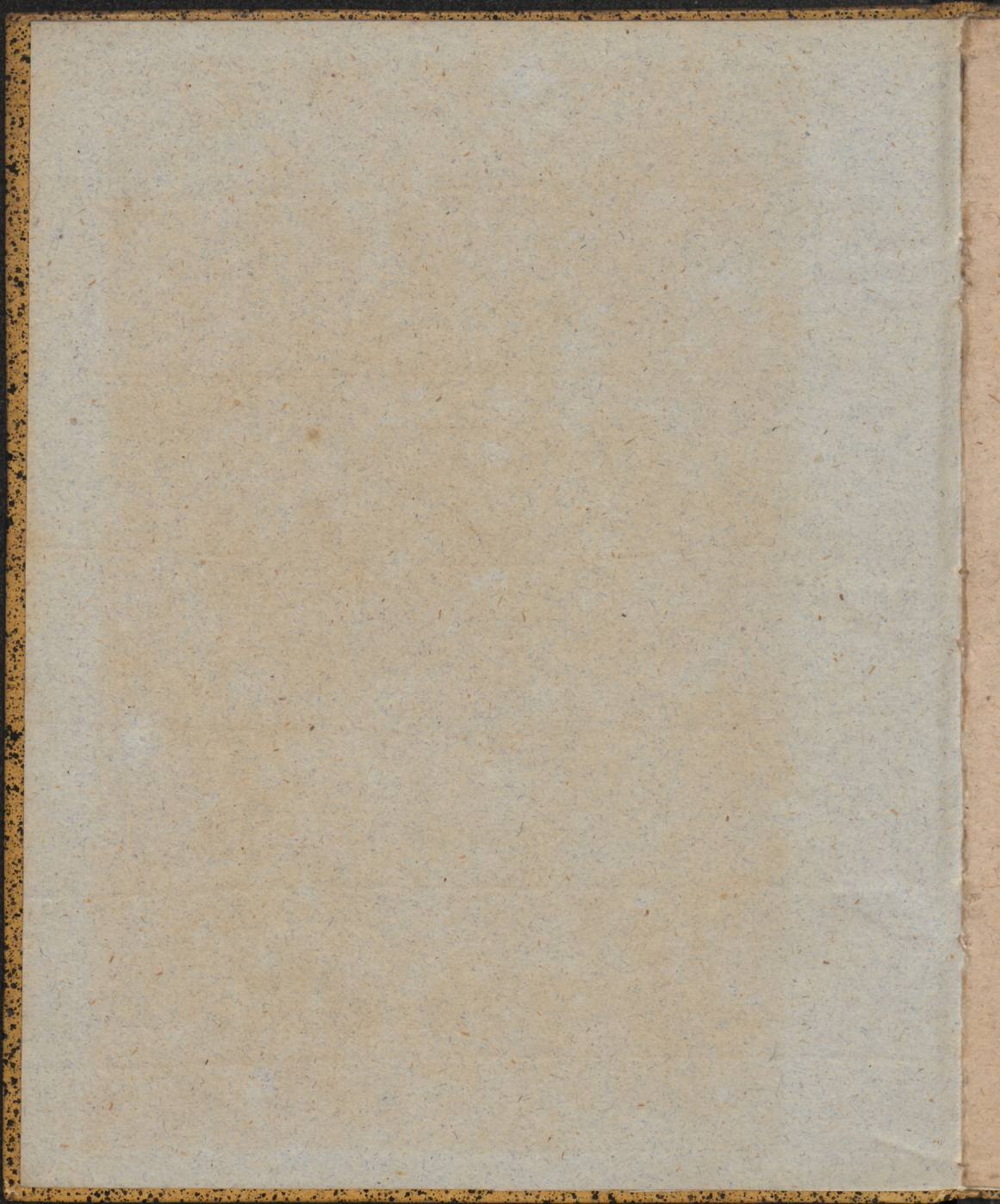

RECTOR 108

Universitatis Rostochiensis

JOHANNES
QVISTORPIVS, D. &

Theol. Facult. SENIOR.

ad Exequias

QUAS

Filiolo suo desideratissimo

ALBERTO HEINIO,

mœstissimi parentes

*Hodie media Prima, in Templo Jacobæo
parabunt.*

Omnes & singulos Academiae cives invit.

ROSTOCHII,

Excudebat NICOLAUS KILIUS, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XXXVII.

RECTOR

Universitatis Rostochensis

JOHANNES

QUISTORPVS D.&

Theol. Facult. Senior.

et Capitanus

QVAS

Alibi (as oratoriam)

ALBERTO HEINIO

instituti patentes

Habitu in Prussia, in Purgulo Jacobo

parado A.

Comitibus Angulis Acheris civitatibus

ROSTOCHII

Imprimi fecit in Rostocko Anno 1711

ANNO M. DC. CCXII

RECTOR

Academia Rostochiensis

JOHANNES
QVISTORPIUS.

ZEnon cum Octuaginta annos supervixisset & pede in lapidem incurreret, in has voces erupisse perhibetur. Quid me interpellas mors, brevis me tibi sistam: quo dicto domum concessit, ad mortem se composuit, & ultimum vitæ debitum persolvit. Epicharmus cum audiret viros obstusos, & invenes vegetos, de incertitudine temporis mortis inter se disceptantes, & hunc quinq; alterum decem, tertium viginti, plures paucioresve annos vitæ sibi à diis concedi petentes. O Viri exclamavit, quid de paucis diebus, mensibus, aut annis contenditis, omnes fati lege tenemur omnes morti Vicini sumus, & quotidie Vita nostra mortalis conditio, de emigratione ex ea nos admonet. Rectè illi. Conside-

A 2 ran-

rantes quæ in alijs ceruunt, eadem sibi quoq; ex-
spectanda esse statuentes. Nulla dies, nulla ho-
ra præterit, quæ nos de morte imminente non ad-
moncat. Quotidiè ad sepulturam emortuos
efferrî videmus; morbi nos varij, mortis prodro-
mi exercent. Hunc febris lecto affigit, illum cal-
culus, istum colicus dolor, alios alij morbi diue-
xant, undè non solum morti, nos nostraq; deberi
colligimus: Sed & quæ premunt, quæ circum-
stant, quæ imminet mala considerantes, cum
Plinio statuere possemus. Nihil naturam homi-
ni breuitate vitæ concessisse melius. Rectèq; il-
lum (quisquis is fuit) dixisse asseramus, Opti-
mum esse hominem natum citissime mori.
Quod nos Christiani paucis immutatis efferemus.
Optimum esse hominem natum, & per Chri-
stum renatum, pie obdormire. Hæc cogitan-
tes: milites fortes imitemur, qui quacunq; hora,
signo dato, arma induunt, ad prælium exeunt,
stant caduntq; imperatoris sui nutu. Ita & nos
ad summi nostri Imperatoris voluntatem, in a-
cie stantes, vibrantem in nos ensẽ suam mor-
tem non vereri, lectus ejus intrepidè excipere, &
justitiæ coronam, quæ strenuè pugnantibus pro-
missa est, expectare,

nobis

Militia hujus exemplum hodiernus dies
vobis geminum praebeat. Mortis confessus
gladio duos infantes vidimus, alterum quatuor
annos & menses totidem natum: Alterum nec
dum octo septimanas in vita hac mortali commo-
rantem. Is est cui nunc hanc praestamus ope-
ram, ALBERTUS HEIN, infans tenellus, qui
hora quarta pomeridiana, tertio Decembris An-
ni superioris natus, triduo post, die Nicolao sacro
per baptismum renatus, & 26. Januarij hujus
Anni, circa quintam matutinam, denatus est,
cum nec integras octo hebdomadas, Vivendo
in terris complevisset. Non hoc nomine, O in-
fantule miser, quod brevi tempore inter morta-
les versatus es, Nauta, qui servienti mari na-
vem, & merces suas, seq̄, commisit, nihil magis
in votis habet, quam ut secundis ventis vela im-
pleantur, & ipse cum na vi mercibusq̄, feliciter,
& quam fieri potest citissimè in portum deferatur.
Id Albertule es assequutus. Protrudebaris in
vita hujus terrestri pelagus, quando ante pau-
culas septimanas vitalem incipiebas haurire au-
ram; Prospero flatu tua implebantur vela, &
quando ex aqua & Spiritu regeneraberis; Ci-
tissimè in portum delatus es, dum intra decursum,

A 3

pau.

pa uxillarum hebdomadam, mare mundanum
superasti, Et in caelestem vitam migrasti. Quos
mundi, Et rerum mundanarum, vanitate va-
riorum amor dementavit, longa vitatem, Et diu-
turnas in hoc pelago iactationes optent. Qui cor
suum in superioribus habet, ubi eius thesaurus
Christus est, iile cum Apostolo Paulo ingeminat:
Cupio dissolvi, Et esse cum Christo. Si tamen
quadam sunt, quae cupiam desiderium diutissime
in his terris commorandi concitare possunt, nec
illa tibi Infantule defuere, sive parentes majores-
ve, quibus genus Et vitam post Deum debes; Si-
ve fortuna bona, quae ex tuis expectare poteras,
Sive in dolis dotes, quas tibi natura concesserat,
Spectemus, Patre natus fuisti praestantissimo, no-
stroq; ordini addictissimo HENRICO HEIN,
matre, foemina omnibus eum sexum decoranti-
bus virtutibus ornatissimam, MARGARETHAM
Hagemesters. Paternus tibi avus fuit, Vir
consultissimus Et Clarissimus, Dn. ALBERTUS
HEIN, J. U. D. per totos quadraginta annos in
hac nostra Universitate Decretalium professor
publicus, Et Illustrissimi Ducis Megapolitani
Consiliarius, Pro avum paternum salutabas,
Amplissimum Et Consultissimum Virum, Domi-
num

num FRIDERICUM HEIN, J. V. D. olim Illu-
strissimo Principi Megapolitano à Consiliis, Pro-
fessorem Syndicum & Consulem Republica Ro-
stochiensis Spectatissimum, Maternus tibi Avus
erat Dominus GEORGIUS Hagemeister / Vir
politissimus, literarum fautor, Civis hujus urbis
primarius; proavus maternus. GEORGIUS
Hagemeister / Celsissimi Principis Megapolitani
quondam Secretarius, & Ecclesiarum GUSTRO-
viensium æconomus optime meritus, Pro avus
maternus, vir antiqua virtute & fide, senio grã-
vis, DN. CHRISTIANUS Beselin / Senator &
Camerarius hujus civitatis, qui octogenarius, ti-
bi pronepoti suo, illud prestat officium, quod sibi
à te olim prestari optabat Avia tibi paterna fuit
CATHARINA Horstmans / matrona lectissima:
materna avia matrona honestissima MARGAR-
THA Beselins. His parentibus, his majoribus tuis
laudatissimis, natus, vel eo nomine felix cense-
ri potuisses: ea quæ infans admodum promittere vide-
baris, unde ornamento tuis te futurum, si vitam
Deus longiorem indulisset tui augurabantur. Sed
cum ita visum fuerit ei, apud quem est numerus
dierum nostrorum, Te humanis miseriis eximere,
& gaudiis nulla tristitia minuendis donare, hanc
tibi

tibi fortem gratulamur. Vos parentes ex disces-
su filioli vestri in mœrorem coniecti. magno illum
animo superate. illudq; Poetæ usurpate.

Tam modicum patribus tam dulci è pignore
fructum

Deleo in exiguo temporis esse datum.

Rursus ut æternæ bona volvo perennia vitæ.

Quæ Deus in cœlo præparat innocuis.

Lætor obisse brevi functum mortalia seculo

Ut citò divinas ille teneret opes:

Ne terrena diu contraia mixta malignis

Duceret in fragili corporis hospicio.

Nos *Academiae Cives* infantis hujus funus,
quod hodie media prima in templo *Jacobæo* fiet,
nostra præsentia deco remus, idq; cogitemq; mor-
tem nobis omnibus momentis imminere. Quum
verò de frequenti vestra præsentia, quam Patri
àvis, proavis, debetis, non dubitem eam mihi
spondeo: Et ne frustra sim, factò docebitis

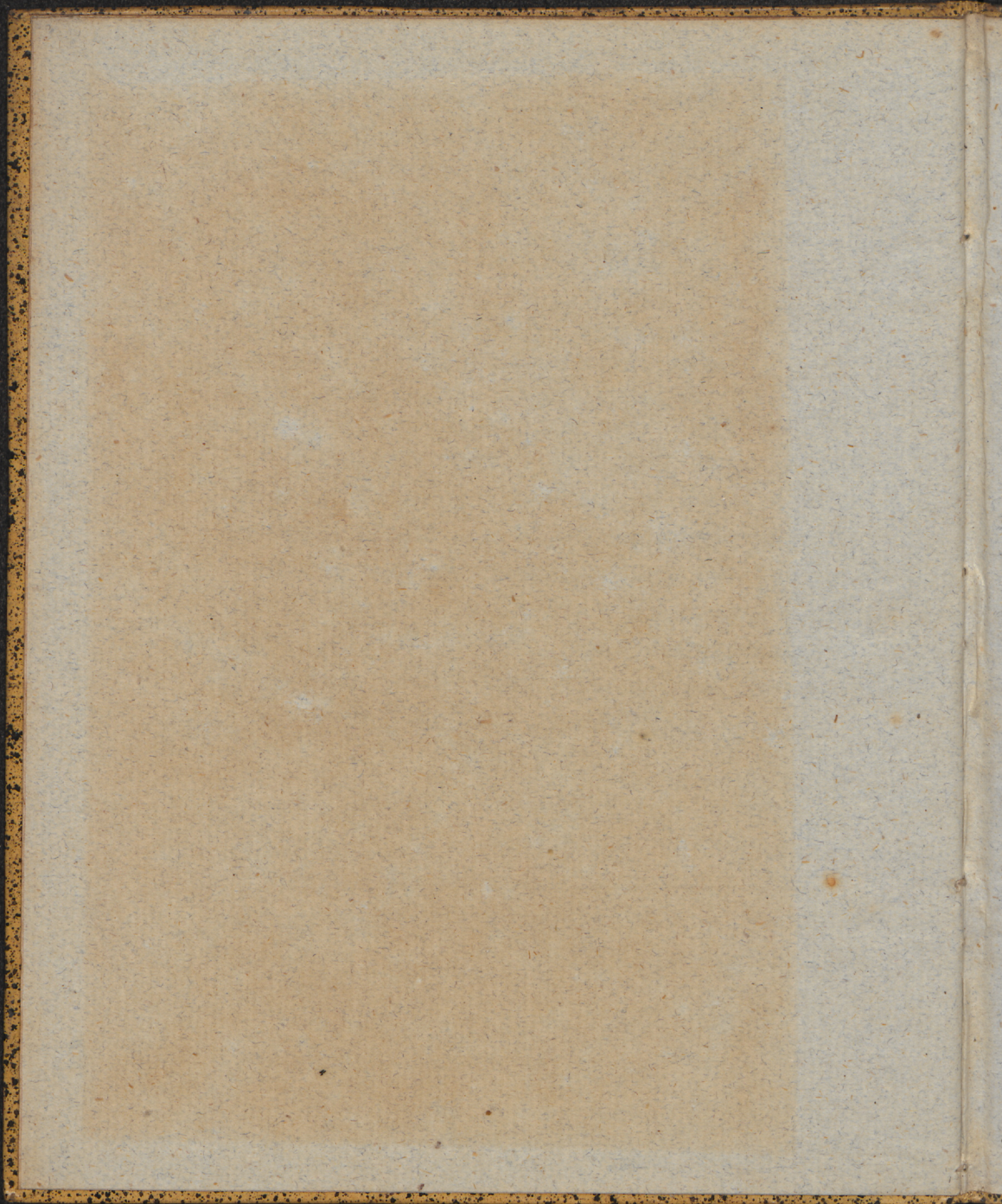
P. P. Rostochij 29. Januarij

Anno 1637.

Militia hu jus exemplum hodie
nobis geminum præbuit. Mortis
gladio duos infantes vidimus, alterum
annos & menses totidem natum: Al-
terum octo septimanas in vita hac morta-
rantem. Is est cui nunc hanc præsta-
ram, ALBERTUS HEIN, infans ter-
tiæ hora quarta pomeridiana, tertio Decem-
bris superioris natus, triduo post, die Nic-
per baptismum renatus, & 26. Janu-
arii Anno, circa quintam matutinam, de-
cun nec integras octo hebdomadas,
in terris complevisset. Non hoc nom-
fantule miser, quod brevi tempore in-
ter versatus es, Nauta, qui servientia
venit, merces suas, seq̄, commisit, ne
in votis habet, quam ut secundis ventis
impleantur, & ipse cum navis mercibusq̄
Equam fieri potest citissime in portum
Id Albertule es assequutus. Protra-
vita hujus terrestris pelagus, quando
culas septimanas vitalem incipiebas he-
ram; Prospero flatu tua implebantur
quando ex aqua & Spiritu regenerat-
tissime in portum delatus es, dum intra

A 3

